

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXV: Άλιείς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

Καὶ τὸ ἔτα κλείδες τυ θωκόλον. οὐ χὶ λὲ κ' τὸ
Ω Κρονία, σὺ παισθε θονόμον αὐτὸς ἐπλαγχθής.
Εύηκα ἡ μόνα τυ θωκόλον οὐκ ἐφίλαστν.
Ακοβέλας κρέασων καὶ κύ πριδες ἀτε Σελάνας,
Μηκέτι μηλέ σὺ Κύπρι τυ ἀσθέα, μήτε κατ' αὐτν
Μήτ' εύ οὐ φιλέσις, μώνη δ' ἀνά γύκτα καθεύδεισ.

ΑΛΙΕΙΣ, ΕΙΔΥΛ
Λιού κέ.

Ιδύκινη ΧΙ.
αρ. Ηεντιν.

Α πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐπίρει.
ἀυτὰ τῷ μόχθῳ μολύκαλος. οὐ ἡρεύλεν
Ανθράκι τηρε τίναστ κακῷ πρέχοντι μέεψι.
Καν ὁλίγην νοκ τός θες δι ταύτησι τυ νύπνου, (νας.
αφνίδιον θόρυβεσσιν θιτσαμέναι μελεθῶναι.
Ιχθύος ἀγρεύτηρος δύμας λύο κ ἔντο πέροντος
Στρωσάμφιοι θρύνον αῦον τσό πλεκταῖς καλύβαισι,
Κεκλιμένοι τιχώ θερ φυκίνφ. ἐγύθι δ' ἀυρην
Κέρ τα ταῖν χερῶν ἀθλάματα, τικαλαθίσκοι,
Τοικάλαμοι, τώμικιρα, τὰ Φυκιόεντά τε ληστε,
Ορμειαί κύρτοι, μ' ἐκ χοίνιον λαβύρινθοι.
Μήγυθοι, κῶάσ τε. περον λέτω ἔρειομασ λέμβο
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς Φορμός θραχιδεῖματα, τοῖλοι.
Ούρης της ἀλιεύσιν ὁ πᾶσ σώνος, ούρης ὁ πλοῦρης,
Ούδεις δ' οὐ χύθρεω εἰχ' οὐχ' ἔνα. τάντη περισσέ,

ΟΕΟΚΡΙΤΟΥ

Πάντ' ἐδίκει τίνας ἄγρας τονία, σφάξ ἐτεύχοις.
Οὐδέπος δὲν μέσοφ γιτάν, πενία. Μὲ πέχατην,
Θλιβομεράν καλύβαιν τυφερὸν προσέναχε θάλας
οῦπα τὰ μέρες β' ν δρόμου σύνεν ἄρμα σελάνας, (φ.
Τοὺς λέχατης ἡ γηρέ φίλος τόνος. ἐκ Σελφάρων μὲ
Τηνον ἀπωσάμφοι σφετέρας φεστὶν ἔχεθον ὠσέν.
Τεύδην τῇ φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἐφασκού
τῷ θέρεος μινόθεν, ὅτε τὰ μακρὰ φέσι Ζεύς.
Ηδη μυστήσειδην ὄνείρατε, κούδέπα ἀώς
Μὴ λαθόμην; Β' χεῦμα χρόνον δὲν νύκτες ἔχοντι
Ασφαλίσων μέριψη β' καλὸν θέρος. οὐ γῆρας
ἀντεμάτως πέσεια β' ν ἐν δρόμῳν, ἀλλὰ β' ν ὑπνον
Αφοντὶς κόποισκ μακράν τὰν νύκτας πριεῦν. Ζ.
Αρέμαθεσ κείνειν τόκοντόν πνια, χειτὰ γῆρειδον
οὐ σε θέλω τῷ μωφ Φαντάσματος ἥμην ἀμοιρον
Ως κατὰν ἄγραν τὸνείρατας τάντα μετέκεν.
Οὐ γῆρακάηι κατὰ β' ν νόον, ὅντος ἀεισ.
Εστιν ὄνθροκείτας ὁ λιόσσον αλός θάτι, πέχανοι,
Αλλωσ ιγχολήστι. τί τὸν ἀγέροις ἔχοι τίσ
κείμηνος ἐν φύλαιοις πρτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων
Ασημενθέν ἔν ράμνῳ. β' λέ λύχνον ἐν προτανείφ.
Φαντὶ μοισι ἄγραν τόδι ἔχειν. λέγε μοι τρέ νυκτές
Οφιν τάντας τεῷ μὲ λέγον μηνύσον ἐτέμρω.

Δφλινόν, ὡσ κατέσθερθον ἐν ειναλίοιστ τόνοισιν.
οὐκ ἔν μάλι πλάνητρος, ἐπειδεπνεῦντθεν ἐν ὕρα.

Ει με

Εἰ μηπτας
Ἐρτέρημεμα
Ιχθύεις κα
Κατης τῶν θ
Πάσος κόσον
Χ' ωμητάς
Τον καλλαμο
Τω χέρε τεν
Πλασμήλεο
Ειδητομητα
Καινέηλε
Ηνοσιδιώτε
Παρτά τον
Με ποσεαδ
Η τέλη τάξη
Ημέρα διώζε
Με πτερόσημ
Και δημητρι
Ωμησιδιώτε
Αλλημηρητ
Ταῦτη με κάτ
Ταυτη με κάτ
Και σύνεμη βέ
Χριστον ειδες
ηλιπτεύνεται

Εἰ μέμνη τᾶς γαστρὸς ἐφεύδιθος, εἴδον ἐμαυτὴν
 Εν τέρκῃ μεμάῶται, καθεξόμενος λέπικενον
 Ιχθύας, ἐκ καλαμιῶν ἡ πλάγον κατέστοιν ἐσώσαν.
 Καὶ τῆς τῶν θαφρόδων ὥρεῖσατο. καὶ οὐδὲν ὑποίσος
 Πλάσκε κύων ἀρτως μαντεύεται ιχθύας οὐγῶν,
 Χ' ὡς μὲν τάγμισθε προτεφύσο, οὐρέεν ἄμμα.
 Τὸν καλλαμονθόταο τοικινήματος ἀγνύλον εἶχον.
 Τῷ χρέε τενόμενος πεικνῶσθελον ἔυρον ἀγῶνα.
 Πῶς μὴν ἔλεο μέπεν ιχθὺν, ἀφαυροτέροιστ σισάροιστ
 Εἰσ τοικιμνάσκον τῷ θαύμαστος, ἀρέτης νῦξεις
 Καὶ νῦνχι χρελένθος οὐ φεύγοντο οὐτενά
 Ηνυστοιδῶν δινέλον. ἀνήλκυθε χρύσεον ιχθῦν
 Παρτὰ τῷ χρυσῷ πεικνοκασμένον. εἴχε με σειρὰ
 Μή τη ποσειθέσον πέλοι πεικλαμενος ιχθῦσ.
 Η τάχε τᾶς γλαύκας κεμπίλιον ἀμφιβίτης.
 Ηρέμασθ' αὐτὸν ἐγώ εἰς τῶν γκισρων ἀσέλυσε,
 Μή πρετε τῷ σόματος τῷ γκισρια χρυσὸν ἔχοιεν.
 Καὶ δινέλη πισηροικατηγρυνέποντείροιο.
 Ομισθεστοικένι λοιπὸν τετέρη πεικλαμησις τοσσαθέννα,
 Αλλά μενενιώθη γάρ, οὐ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειρο.
 Ταῦτα με καθειγίφεται, τὸ λόγονέν λοιπὸν ἔρεισε
 Τὰν γνωμάν, ὅρκοντι ἐγώ δινέπαμοθε ταρέω.
 Καὶ σύπε μὴ τρέασης, οὐκ ἐμοσονες. οὐδὲ οὐδὲ ιχθύν
 Χρύσον εῖσες οὐδερεσ, οὐτοιστε θένθεν οὐτεις.
 Εἰδέν ποτε οὐ κυράσον τὸ τῷ χρεία ταῦτα ματεύσεις

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΛΠΙΣ ΤΑΝ ΣΠΥΡΩΝ ΣΑΤΕΙ ΣΝ ΣΑΙΡΚΙΑΝ ΙΧΘΥΝ

ΜΗ ΣΩ ΘΑΥΚΟΣ ΛΙΜΦΩ, ΚΑΙ ΤΟΙ ΧΣΟ ΣΟΪΣΝ ΟΝΕΙΡΟΙΣ.

Ιδyllium IV. Roschi ap. Heinsium.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΣ. ΔΩ

ειδειλύχιον κς.

MΑΤΩΡ ἐμάτιί φέωδε φίλου καὶ θυμὸν ιωλῆσθαι
Εκπλαστῶς ἀχέσιστος, εἰ πρίν λέγοι οὐκέτη
ἔρευθρος

Σώζεται ἐπιφέρεται. τίμοι τόσον οὐνίσσει.

Ηγέρηται πάλπα ταύχεις απείπεται φαύληκος γόρης

Ανθρός ξεῖνος οὐ πολενοῖο λέων ωσείθετον νερόν;

Ωμοις ἔγραψε, τίνυμεν δεοί τόσον οὐ τίμασεν

Αθάνατοις τίνο μέωδε κακὴ γενεῖς τέκον αὐτῆς,

Δύνημορος, οὐ τέπει ανθρός ἀμύμονος έστι λέχος κληθοῦ

Τὸν μέντην τίεσκον ισον φαίεσσιν ἐμοῖστον.

Ηδονή πηνύν σέβομεν τε καὶ αὐδέομεν κατά θύμον.

Ιοῦ δέ οὖπις γενεταῖχος ἀπτμότροος ζεόντων.

Οὐδὲ τόσον σφετέρησιν ἐπένθετο φοντίσι κινέων

Σχέτλιος, οὐ τέξοισιν ἀδιάφορον άνθες λπόστατον,

Ηέπιος κινδύνη, οὐ ευηγγύος αὐνὰ βέλεμνα,

Παιᾶνες οἰσικατέπφυε, καὶ ἐκ φίλων εἴλησο θυμὸν

Μανόμνησις κατὰ οῖκον. οὐ λέμεν τολεος ἐσκε φόγοιο.

Τοιού μέντην πατέσιασις οὐδὲν ὀφθαλμοῖσι

Βαῖχοι μετέρας οὐ πατέσι. ταλαιπωρούσιν οὐδὲν οὐδὲν

Οὐδὲ σφινδιώτικα αδηγὸν κελέοισιν ἀρπέσσει

με